

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 29Sa/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3020200138
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Slušná
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3020200138.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Slušnou, v právnej veci žalobcu: N.. I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, I., proti žalovanému Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Bratislava, Pribinova 2, IČO: 00 151 866, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.SPOU-PO-PK-10/2020 zo dňa 07. februára 2020, takto

rozhodol:

Krajský súd návrh žalobcu na prerušenie konania **z a m i e t a .**

Krajský súd žalobu **z a m i e t a .**

Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou v zákonnej lehote domáhal zrušenia v záhlaví označeného rozhodnutia žalovaného, potvrdzujúceho podľa ust. § 84 ods. 1 písm.a) zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) rozhodnutie odboru sociálneho zabezpečenia sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPOU-OSZ-52.309-2/2019-VZ zo dňa 10.10.2019, ktorým bolo v zmysle § 143z ods. 1, § 143ag a § 58 v súlade s § 81 ods. 3 písm. a) zákona č. 328/2002 Z.z. priznané odchodné vo výške 3.646,08 €. Zároveň žiadal zrušiť aj uvedené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec vrátiť na ďalšie konanie.

V podanej žalobe žalobca navrhol prerušiť konanie podľa § 100 ods. 1 písm. b) a nasl. zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len SSP) a podať Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov.

2. Žalobca rozhodnutie a postup žalovaného považoval za nezákonné, nakoľko vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia, je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

2.1. Personálnym rozkazom riaditeľa personálneho odboru SPSČaOÚ MV SR č. 11 zo dňa 14.06.2019 bol žalobca podľa § 191 zákona č. 73/1998 Z.z. uvoľnený zo služobného pomeru príslušníka PZ dňa 31.07.2019. Žalobca žiadosťou doručenou služobnému úradu MV SR dňa 01.08.2019 požiadal o priznanie odchodného. Na základe tejto žiadosti mu bol rozhodnutím riaditeľa OSZ SPSČaOÚ MV SR v č. SPOU-OSZ-52.309-2/2019-VZ zo dňa 10.10.2019 priznané odchodné vo výške 3.646,08 € (pred zdanením), proti ktorému podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uvedené odvolanie bolo rozhodnutím ministra vnútra SR č.v.: SPOU-PO-PK-10/2020 zo dňa 07.02.2020 zamietnuté

a prvostupňové rozhodnutie bolo potvrdené. Uvedené rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 14.02.2020.

2.2. Mal za to, že z odôvodnenia rozhodnutí nie je možné zistiť, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený správny orgán pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití správnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Prílohu k správne rozhodnutiu správny poriadok nepozná ani nedefinuje, nie je preto možné, aby akákoľvek príloha nahrádzala odôvodnenia rozhodnutia. Z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, ako správny orgán dospel k výške odchodného 3.646,08 €, nie je zrejmé, aké dôkazy boli v konaní zabezpečené a ani ako boli vyhodnotené. Z rozhodnutia nie je možné zistiť, na základe akých konkrétnych skutočností dospel správny orgán k výpočtu výšky priemerného služobného platu v sume 1.215,36 €, z ktorého pri výpočte odchodného vychádzal. Mal zato, že správny orgán mu neumožnil obhajovať svoje práva a záujmy, vôbec ho neupovedomil o začatí konania. Žiaden zo správnych orgánov mu neumožnil pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladu, spôsobu jeho zistenia a nemal možnosť navrhnúť jeho doplnenie.

2.3. Nesprávne právne posúdenie správnych orgánov podľa žalobcu spočívalo v ich postupe podľa ustanovení zákona č. 328/2002 Z.z. platného a účinného v čase vydania týchto rozhodnutí. Zákon č. 80/2013 Z.z., ktorým bol novelizovaný zákon č. 328/2002 Z.z., ktorým od 01.05.2013 došlo k zmene mechanizmu priznávania výsluhových dávok vyplácaných z osobitného systému sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov, je podľa názoru žalobcu protiústavný. Mal zato, že sa jedná o pravú retroaktivitu, pretože zákonom č. 80/2013 Z.z. došlo k zásahu do práv a povinností založených predchádzajúcou právnou úpravou v neprospech adresátov, nakoľko s účinnosťou od 01.05.2013 došlo k výraznej zmene vo vzťahu k odchodnému, najmä čo sa týka základu pre jeho výpočet, t. j. uznávajúc práva a povinnosti podľa skoršieho právneho predpisu sa zaviedol do budúca úplne nový režim a nové podmienky nároku na odchodné, čo je podľa žalobcu neakceptovateľné. Mal za to, že správny orgán mal pri vydaní predmetného rozhodnutia postupovať podľa ustanovení zákona č. 328/2002 Z.z. platných a účinných v čase vzniku jeho služobného pomeru, t.j. ku dňu 01.11.2009.

2.4. Mal zato, že pri zisťovaní základu pre výpočet dávky bol postup správnych orgánov nesprávny, pretože pri súčte služobných plátov pre základ za rok 2019 nebol zohľadnený skutočný a reálnych súčet služobných plátov v uvedenom roku, keďže za posledný mesiac služby júl 2019 mal vyplatený služobný plat vyšší o 2.466,78 €, čo predstavuje služobný plat za čas dovolenky, ktorú žalobca nevyčerpal.

2.5. Žalobca zároveň podal návrh na prerušenie konania podľa § 100 ods. 1 písm. b) SSP a podanie návrhu Ústavnému súdu SR na začatie konania o v súlade niektorých ustanovení zákona č. 80/2013 Z.z. a zákona č. 328/2002 Z.z. s ústavou SR, ktoré vo vzťahu k zmene systému sociálneho zabezpečenia sú nesúladné s ústavou SR, pôsobia retroaktívne a sú v rozpore so základnými zásadami Európskej únie.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, zotrval na skutočnostiach a záveroch uvedených v napadnutom rozhodnutí. Poukázal na to, že z dávkového spisu vyplýva, že žalobcovi skončil služobný pomer podľa § 191 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení zákona č. 241/2001 Z.z. dňom 31.07.2019 uvoľnením. Žiadosťou doručenou žalovanému dňa 04.09.2019 žalobca požiadal o priznanie odchodného, ktorý bol žalobcovi prvostupňovým rozhodnutím priznaný podľa 143z ods. 1, § 143ag, § 33 ods. 1 písm. a), § 58, § 83

ods. 1 písm. b) v súlade § 81 ods. 3 písm. a) zákona č. 328/2002 Z.z.. Uvedené rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 16.10.2019, proti ktorému podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Napadnuté rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 14.02.2020. Žalovaný uviedol, že na konanie o dávke sociálneho zabezpečenia, o ktorú žalobca požiadal, sa vzťahuje subsidiárne všeobecný predpis o správnom konaní ak zákon č. 328/2002 Z.z. neustanovuje inak. Z dôvodu hospodárnosti v priebehu konania a v súlade s § 33 ods. 2 správneho poriadku žiadosť o priznanie odchodného podáva žiadateľ v zmysle interných predpisov Ministerstva vnútra SR na služobnom úrade, na ktorom je ku skončeniu služobného pomeru zaradený. Príslušný personálny a mzdový odbor doloží k žiadosti

o odchodné všetky potrebné doklady a následne ju odstúpi žalovanému na priame vybavenie. Týmto postupom je žiadateľ odbremený od preukazovania rozhodných skutočností pre posúdenie nároku na výsluhovú dávku a jej výšku, ktoré sú žalobcovi známe, resp. má možnosť sa s nimi oboznámiť v rámci informačných systémov žalovaného, ku ktorým mal povolený prístup počas trvania služobného pomeru. V zmysle § 83 ods. 4 zákona č. 328/2002 Z.z. S poukázaním na § 18 ods. 2 správneho poriadku konanie vo veci posúdenia nároku žalobcu na odchodné začalo dňom doručenia jeho žiadosti žalovanému. Žiadosť žalobcu o priznanie odchodného bola žalovanému doručená dňa 04.09.2019 prostredníctvom odboru mzdovej politiky, sekcie systemizácie a mzdovej politiky MV SR spolu s príslušnými dokladmi potrebnými pre konanie, a to výpis z evidencie - podklad na výpočet, údaj o príjme, kmeňový materiál, personálny rozkaz riaditeľa personálneho odboru sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu MV SR č. 11 zo dňa 14.06.2019. Žalovaný dôkladným posúdením predmetnej žiadosti doplnenej príslušnými dokladmi nezistil prekážky, pre ktoré by nebolo možné pokračovať v konaní o priznaní odchodného začatom na podnet žalobcu. Podkladmi k žiadosti bol v zmysle § 3 ods. 2 správneho poriadku úplne a presne preukázaný skutkový stav veci potrebný pre vydanie prvostupňového rozhodnutia, pričom žalovaný nezistil sporné skutočnosti, ku ktorým by bolo potrebné vyjadrenie žalobcu. Na základe predloženej žiadosti a z dôvodu dodržania zásad správneho konania - hospodárnosti a rýchlosti žalobca splnil podmienky vzniku nároku na odchodné a jeho výplatu. Žalobcovi bol prvostupňovým rozhodnutím žalovaného zo dňa 10.10.2019 podľa § 143z ods. 1, § 143ag, § 33 ods. 1 písm. a), § 58, § 83 ods. 1 písm. b)

v súlade s § 81 ods. 3 písm. a) zákona č. 328/2002 Z.z. priznané odchodné. Žalovaný uviedol, že podľa právnej teórie nie je potrebné upovedomiť účastníka, ktorý podanie podal, t.j. podal návrh na začatie konania. Ustanovenia zákona č. 328/2002 Z.z. o vzniku nároku na výsluhové dávky nedávajú žalovanému ako správne orgánu kompetentnému vo veci rozhodnúť, priestor na voľnú úvahu. V prípade, ak sú v dostatočnom rozsahu preukázané zákonom stanovené podmienky pre vznik nároku na odchodné a jeho výplatu, žalovaný výsluhovú dávku prizná vo výške stanovenej podľa ustanovení zákona č. 328/2002 Z.z., ktoré sa na vec vzťahujú. Mal zato, že v odôvodnení napadnutých rozhodnutí sú uvedené všetky podstatné skutočnosti vzťahujúce sa k predmetnej veci. Zo znenia prvostupňového rozhodnutia je zrejmé, kto je účastníkom konania, čo účastník žiada, kedy sa konanie začalo, za akých podmienok má žalobca nárok na odchodné a ďalšie údaje týkajúce sa zhodnotenej doby služobného pomeru, základ, z ktorého bolo odchodné vypočítané, výška nezdaneného odchodného, výška dane, výška odchodného na výplatu. Z prvostupňového rozhodnutia žalovaného o priznaní odchodného, ako aj z prílohy, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť predmetného rozhodnutia je zrejmé, aké podklady žalovaný použil a ako dospel k výške odchodného. Uviedol, že v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia správny orgán nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale na tie, ktoré mali pre vec podstatný význam. Mal za to, že pri vydaní prvostupňového rozhodnutia boli zabezpečené všetky potrebné dôkazy spôsobom a v rozsahu v stanovenom § 33 ods. 2 správneho poriadku, pričom spolupracoval so žalobcom v takom rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre správne posúdenie veci. Ohľadom žalobcom namietaného nesprávneho právneho posúdenia uviedol, že nie každá retroaktivita je nezlučiteľná s princípmi, na ktorých je budovaný právny štát. Prává retroaktivita sa v zásade odmieta ako nezlučiteľná s obsahom princípu štátu, avšak nepravá retroaktivita sa akceptuje ako prípustný nástroj na dosiahnutie ustanovených

a dostatočne významných cieľov verejnej moci. Pri nepravnej retroaktivite zákonodarca uznáva právne skutočnosti, na základe ktorých podľa predchádzajúcej právnej normy došlo k vzniku určitých právnych vzťahov. Nepravá retroaktivita nebráni zákonodarcovi novou právnou úpravou vstúpiť aj do tých právnych vzťahov, ktoré vznikli na základe skôr prijatej právnej normy a meniť ich režim. Nepravá retroaktivita nepôsobí do minulosti, akceptuje stav, ktorý nastal za skôr platnej a účinnej právnej úpravy. Nepravou retroaktivitou je myslené také pôsobenie právnej normy, keď norma, ktorá je platná a účinná sa novelizuje prijatím inej právnej normy, dôsledkom čoho je potrebné od reálnej účinnosti neskoršej právnej normy postupovať v jej intenciách. Nepravá retroaktivita nepôsobí do minulosti a na rozdiel od pravej retroaktivity, práva a povinnosti získané v minulosti toleruje a nesnaží sa určovať, čo v minulosti malo alebo nemalo byť. Nepravá retroaktivita zákona znamená, že zákon právne kvalifikuje tie právne úkony, ku ktorým došlo ešte pred nadobudnutím jeho účinnosti, v dôsledku čoho však môže dôjsť k zmene alebo zrušeniu tých právnych účinkov, ktoré boli predtým späté s ich uzavretím. Pri nepravnej retroaktivite sa právne vzťahy vzniknuté podľa starej právnej úpravy riadia novou až odo dňa jej účinnosti; po tomto dátume teda môže dôjsť k zmene alebo zrušeniu tých právnych účinkov, ktoré boli pred tým späté s určitými právnymi skutočnosťami. Nepravou retroaktivitou sa tiež rozumie, ak neskorší zákon uznal skutkové podstaty alebo právne skutočnosti, ktoré vznikli počas účinnosti skoršieho zákona, súčasne však prináša určité zmeny právnych následkov, ktoré s nimi

súvisia, pokiaľ tieto právne následky v čase nadobudnutia účinnosti tohto nového zákona ešte nenastali. Žalovaný ďalej vo svojom vyjadrení uviedol, že žalobcovi do 30.04.2013 nárok na odchodné nevznikol a ani vzniknúť nemohol práve s poukázaním na to, že jeho služobný pomer k 30.04.2013 trval, a teda právna úprava účinná od 01.05.2013 nemohla žalobcu reálne nijako poškodiť v jeho nárokoch z odchodné napriek tomu, že s účinnosťou od 01.05.2013 došlo k zmene v počte rokov doby služby potrebných na vznik nároku na odchodné, t.j. zaviedol sa do budúcnosti nový režim, nové podmienky vzniku nároku na odchodné a zároveň došlo k zmene určenia základu pre výpočet odchodného, vo vzťahu k zákonu č. 328/2002 Z.z.. Žalobcovi pred prijatím zákona č. 80/2013 Z.z. nevznikli žiadne právne vzťahy týkajúce sa odchodného, a to až do posledného dňa trvania služobného pomeru. Nie je preto možné, aby zákonom č. 80/2013 Z.z. boli porušené práva žalobcu na „lepšie“ výsluhové zabezpečenie práve z toho dôvodu, že tieto práva mohli žalobcovi podľa zákona č. 328/2002 Z.z., vzniknúť až po skončení jeho služobného pomeru, teda najskôr od 01.08.2019, kedy žalobca už nebol v služobnom pomere. Nárok žalobcu na výsluhové zabezpečenie je preto potrebné posudzovať podľa predpisov platných v čase vzniku týchto nárokov, teda ku dňu skončenia služobného pomeru žalobcu, a nie ku dňu vzniku jeho služobného pomeru. Žalovaný poukázal na to, že uzákonenie sociálneho zabezpečenia policajtov a profesionálnych vojakov, ich služobných pomerov, služobných platov a služobných príjmov spolu s materiálnym zabezpečením vytvára základné motivačné, stimulačné a garančné faktory výkonu služby. Predložený návrh zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov bol vypracovaný tak, aby zachoval princípy sociálneho poistenia pri vecnej samostatnosti a organizačnej nezávislosti na všeobecnom dávkovom systéme nemocenského poistenia a dávkového poistenia, bol jedným z rozhodujúcich motivačných, stimulačných a garančných faktorov služby policajtov a profesionálnych vojakov, aby sa vytvoril optimálny spôsob financovania dávok a služieb sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov, aby sa zachovala a posilnila organizačná samostatnosť sociálneho zabezpečenia policajtov profesionálnych vojakov a jeho nezávislosť na Sociálnej poisťovni. Z dôvodovej správy k návrhu zákona č. 80/2013 Z.z. vyplýva, že cieľom návrhu tohto zákona bolo vytvoriť legislatívne predpoklady pre zníženie výdavkov na osobitný systém sociálneho zabezpečenia príslušníkov Policajného zboru, Hasičského a záchranného zboru, Horskej záchrannej služby, Slovenskej informačnej služby, Národného bezpečnostného úradu, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a colníkov a profesionálnych vojakov a stabilizácia policajtov a profesionálnych vojakov v služobnom pomere. Uvedený návrh zákona preto primerane zachováva nároky už založené platným zákonom a nové opatrenia zavádza postupne a vyvážené z hľadiska potrieb úspory a stabilizácie. Zdôraznil, že žalobcovi žiadne právne vzťahy nevznikli podľa zákona č. 328/2002 Z.z. a účinného do 30.04.2013, ale až odo dňa nasledujúceho po dni skončenia služobného pomeru, teda od 01.08.2019, preto nároky žalobcu na výsluhové zabezpečenie bolo potrebné posudzovať podľa zákona č. 328/2002 Z.z. účinného v čase skončenia jeho služobného pomeru. Ďalej uviedol, že na výpočet odchodného bola žalobcovi podľa § 58 zákona č.328/2002 Z.z. zohľadnená doba 9 rokov a 275 dní s tým, že podrobný rozpis doby trvania služobného pomeru a výpočet je uvedený v prílohe. Za túto dobu trvania služobného pomeru žalobcovi patrí odchodné vo výške trojnásobku základu, ktorým je priemerný mesačný služobný plat vo výške 1.215,36 €. Za túto dobu trvania služobného pomeru žalobcovi patrí odchodné vo výške trojnásobku základu v celkovej sume 3.646,08 €. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) a § 15 zákona č. 595/2003 Z.z. odchodné podlieha 19 % z dani z vyplácanej sumy. Preto sa priznaná suma odchodného 3.646008 € znižuje o sumu dane 692,75 € a suma odchodného na výplatu po odpočítaní dane je 2.953,33 €. Ohľadom žalobcom namietaného nezohľadnenia sumy 2.466,78 € do výpočtu odchodného žalovaný poukázal na stanoviska Najvyššieho súdu SR v rozsudku 9Sžo/83/2011 zo dňa 28.11.2012. Uviedol, že príslušník policajného zboru má za čerpanú dovolenku nárok na služobný plat, pričom za nevyčerpanú dovolenku má príslušník policajného zboru nárok na náhradu vo výške posledného služobného platu zodpovedajúceho času nevyčerpanej základnej dĺžky dovolenky. Z uvedených dôvodov pojmy služobný plat za čas čerpania dovolenky a náhrada služobného platu za čas nevyčerpanej dovolenky nemožno stotožňovať a náhrada za nevyčerpanú dovolenku do výpočtu výšky základu podľa § 60 zákona č. 328/2002 Z.z. nemôže byť zahrnutá. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 9Sžo/83/2011 zo dňa 28.11.2012 zo zákonných ustanovení jednoznačne vyplýva, čo je služobným platom policajta a ktoré zložky služobného príjmu ho tvoria, pričom náhrada za nevyčerpanú dovolenku takouto zložkou nie je. Táto časť jeho príjmu je len náhradou za to, že policajt nevyčerpal riadnu dovolenku, pričom len za riadne vyčerpanú dovolenku má policajt nárok na služobný plat. Ohľadom návrhu žalobcu na prerušenie konania žalovaný uviedol, že všetky právne skutočnosti, teda služobný pomer a služobný plat, ktorý žalobca poberal počas

služobného pomeru, t.z. právne skutočnosti, od ktorých sa odvíjal nárok žalobcu na odchodné a jeho výšku, boli u žalobcu zachované aj po prijatí zákona č. 80/2013 Z.z., ktorým bolo zásadným spôsobom zmenený zákon č. 328/2002 Z.z.. Právny vzťah, teda nárok na odchodné a jeho výšku, vznikol žalobcovi až po skončení služobného pomeru k 31.0.2019 a tento vzniknutý právny vzťah bol upravený zákonom č. 328/2002 Z.z., účinným v čase vzniku nároku na výsluhovú dávku. Poukázal na nález Ústavného súdu sp.zn. PL. ÚS 12/2014-56 zo dňa 10.06.2015, podľa ktorého právne predpisy sociálneho poistenia (§ 109 ods. 1, § 113 ods. 1, § 114 ods. 1 a § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z.) a právne predpisy sociálneho zabezpečenia (§ 1 ods. 2, § 94 ods. 1, § 97 ods. 1, § 161 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb.) so zámerom garantovať zachovanie práva na dôchodok, na ktorý poistencovi vznikol nárok okamihom splnenia podmienok nároku na dôchodok stanovených právnym predpisom, vyjadrujú zásadu posudzovania nároku na dávku podľa právnych predpisov účinných v čase, kedy nárok na dôchodkovú dávku vznikol. Žalovaný uviedol, že vzniknutý právny vzťah, teda vznik nároku žalobcu na odchodné nebolo možné upraviť podľa zákona č. 328/2002 Z.z. účinného v čase vzniku služobného pomeru žalobcu.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení (replike) k vyjadreniu žalovaného zo dňa 17.07.2020 uviedol, že sa pridrieva podanej žaloby. Doplnil, že nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že údaje z informačných systémov verejnej správy a výpisy z nich, okrem údajov a výpisov z registra trestov, sa považujú za všeobecne známe skutočnosti a tieto údaje nemusí účastník konania správneho orgánu preukazovať dokladmi. Tvrdil, že nemá a ani nemal po skončení služobného pomeru prístup k údajom z informačných systémov žalovaného a výpisom z nich, preto nesúhlasil s tvrdením, že takéto údaje nemusí správny orgán preukazovať. Bolo povinnosťou žalovaného umožniť žalobcovi s takýmito údajmi sa oboznámiť, ak tieto boli podkladom na vydanie rozhodnutia o priznaní dávky výsluhového zabezpečenia. Potvrdil, že počas trvania služobného pomeru mal prístup k výplatnými páskami, ktoré mu boli zasielané spočiatku v písomnej forme a neskôr mal k nim prístup prostredníctvom SAP portálu, ktorý trval len do skončenia služobného pomeru žalobcu. Nakoľko po skončení služobného pomeru uvedený prístup nemal, nevedel posúdiť, či žalovaný pri výpočte vymeriavacieho základu, z ktorého vychádzal pri určení výšky dávky sociálneho zabezpečenia, postupoval správne. Žalovaný mu odmietol po skončení služobného pomeru poskytnúť všetky výplatné pásky s odôvodnením, že na účely prehľadu vyplatených príjmov slúžia potvrdenia o zdaniteľných príjmoch fyzickej osoby zo závislej činnosti za príslušné zdaňovacie obdobie. Mal zato, že nemožno odňať žalobcovi možnosť vyjadriť sa pred vydaním rozhodnutia k jeho podkladom z dôvodu hospodárnosti a rýchlosti konania. Mal zato, že pokiaľ rozhodoval o jeho žiadosti o dávku iný orgán ako ten, ktorému žiadosť podal, mal byť upovedomený o začatí konania vo veci priznania dávky výsluhového zabezpečenia aby mal vedomosť o tom, ktorý konkrétny útvar žalovaného bude o predmetnej žiadosti rozhodovať.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd príslušný na konanie a rozhodovanie o podanej žalobe, preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a postup správnych orgánov pred vydaním rozhodnutia podľa § 177 SSP, v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, ktorými je správny súd viazaný (§ 134 ods. 1, 2 SSP), oboznámil sa s administratívnym spisom správnych orgánov, písomnými vyjadreniami účastníkov konania a vo veci rozhodol za súhlasu účastníkov konania bez nariadenia pojednávania tak, že žalobe nepriznal úspech a podľa § 190 SSP ju zamietol.

6. Predmetom súdneho prieskumu v prejednávanej veci je rozhodnutie žalovaného a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a postup správnych orgánov v konaní, na základe ktorého bolo žalobcovi priznané odchodné vo výške 3.646,08 €.

7. Z administratívneho spisu správnych orgánov predloženého žalovaným správny súd zistil nasledovné:

- personálnym rozkazom riaditeľa personálneho odboru sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu MV SR č. 11 zo dňa 14.06.2019 bol žalobca podľa § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov uvoľnený zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka policajného zboru dňom 31.07.2019 na základe vlastnej žiadosti žalobcu uplynutím zákonom stanovenéj lehoty.
- dňa 04.09.2019 bola Ministerstvu vnútra SR, odboru sociálneho zabezpečenia SPSČaOÚ MV SR doručená žiadosť žalobcu o odchodné zo dňa 01.08.2019. Spolu so žiadosťou bola doručená aj žiadosť

o priznanie odchodného, žiadosť o poukazovanie dávok na osobný účet, dohoda o vrátení dávok, výpis z evidencie - podklad na výpočet, údaje o príjme pre obchodné, kmeňovým materiál - 3 listy, personálny rozkaz č. 11/ 2019, osobná evidenčná karta - 4 listy.

- z osobnej evidenčnej karty príslušníka policajného zboru a z podkladov na výpočet dávok výsluhového zabezpečenia vyplýva, že žalobca bol v služobnom pomere policajta od 01.11.2009 do 31.07.2019. z podkladu na výpočet dávok výsluhového zabezpečenia vyplýva, že dĺžka služobného pomeru žalobcu bola 9 rokov, 8 mesiacov, 31 dní.

- Rozhodnutím Ministerstva vnútra, sekcia personálnych a sociálnych činností a osobného úradu, odboru sociálneho zabezpečenia č.p.: SPOU-OSZ-52.309-2/2019-VZ zo dňa 10.10.2019 bolo podľa § 143z ods. 1, § 143ag a § 58 v súlade s § 81 ods. 3 písm. a) zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov

a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov priznané odchodné vo výške 3.646,08 €. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) a § 15 zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov odchodné podlieha 19 % dani, preto sa priznaná suma odchodného znižuje o sumu dane 692,75 €. Suma odchodného po odpočítaní dane je 2.953,33 €. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že základom na výpočet odchodného je priemerný mesačný služobný plat vo výške 1.215,36 €.

Na výpočet odchodného bola žalobcovi zhodnotená doba trvania služobného pomeru 9 rokov a 275 dní, za ktorú patrí žalobcovi odchodné vo výške trojnásobku základu (podrobný rozpis doby trvania služobného pomeru a výpočet je uvedený v prílohe).

V zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a § 15 zákona č. 595/2003 Z.z. odchodné podlieha 19 % dani, preto sa priznaná suma odchodného sa znižuje o sumu dane 692,75 € a suma odchodného na výplatu po odpočítaní dane je 2.953,33 €. Z prílohy rozhodnutia - výpočtu odchodného č.p.:SPOU-OSZ-52309-2/2019-VZ vyplýva, že celková započítaná doba služobného pomeru žalobcu je 9 rokov a 275 dní, základ na výpočet dávky podľa § 60 a § 143ag zákona č. 328/2002 Z.z. bol v sume 1.215,36 €, nakoľko súčet služobných platov pre základ bol od roku 2009 do roku 2019 vo výške 140.727,13 €, počet kalendárnych dní pre základ bol 3522 a koeficient bol 30,417. za 5 rokov služobného pomeru bol priznaný žalobcovi jedná násobok základov, za každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru (4 roky) bolo priznané 0,5 násobku základu, teda spolu Z 9 rokov služobného pomeru bol žalobcovi priznaní na odchodné trojnásobok základu vo výške 1.215,36 €, t.j. spolu 3.646,08 € s tým, že suma odchodného k výplate je krátená o daň z príjmu 19 % vo výške 692,75 €, a žalobcovi na výplatu patrí 2.953,33 €. Uvedené rozhodnutie s prílohou bolo žalobcovi doručené dňa 16.10.2019, proti ktorému podal žalobca dňa 30.10.2019 odvolanie.

- O odvolaní žalobcu rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím tak, ako je uvedené v bode 1. tohto rozsudku. Žalovaný potvrdenie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu odôvodnil riadne zisteným skutkovým stavom a správnym vyhodnotením dôkazov, správnym právnym posúdením veci v súlade so zákonom o č. 328/2002 Z.z.. Poukázal na to, že z napadnutého rozhodnutia ako aj z prílohy, ktorá tvorí jeho neoddeliteľnú súčasť, je zrejmé, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol prvostupňový správny orgán vedený pri hodnotení dôkazov ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov na základe, ktorých rozhodoval

a ako vôbec správny orgán dospel k výške odchodného. Podkladmi napadnutého rozhodnutia boli údaje z evidencie slúžiacej na účely sociálneho zabezpečenia, a to výpis z evidencie - podklad na výpočet, a údaje o odvolateľom príjme, kmeňovým materiál, personálny rozkaz. Na výpočet odchodného bola odvolateľovi zhodnotená doba trvania služobného pomeru 9 rokov a 275 dní v III. kategórii, priemerný mesačný služobný plat predstavujúci základ vo výške 1.215,36 €, a násobok základu § 33 ods. 2 zákona účinného do 30.04.2013. Na základe uvedenej skutočnosti bola vypočítaná výška odchodného v sume 3.646,08 € a po odpočítaní 19 % dane je suma určená

k výplate vo výške 2.953,33 €. Tieto skutočnosti sú uvedené nielen v prílohe napadnutého rozhodnutia, ale aj v samotnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Podľa žalovaného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia stručne a jasne objasňuje skutkový a právny základ, ktorý postačuje na vyslovenie záveru, že je plne realizované právo účastníka na spravodlivé konanie. Žalovaný ďalej uviedol, že konanie vo veciach sociálneho zabezpečenia policajtov je primárne upravené v zákone č. 328/2002 Z.z. a subsidiárne sa naň vzťahuje správny poriadok. Poukázal na ustanovenie § 18 ods. 2 správneho poriadku, podľa ktorého konanie je začaté dňom, keď podanie účastníka konania došlo správneho orgánu príslušnému vo veci rozhodnúť. Podľa právnej teórie nie je potrebné upovedomiť účastníka konania, ktorý sám podal návrh na začatie konania. Správny orgán v tomto prípade nezačal konanie z vlastnej iniciatívy, v dôsledku čoho by sa odvolateľ z napadnutého rozhodnutia dozvedel o nových skutočnostiach, v danom prípade išlo o návrhové konanie,

v ktorom sa odvolateľ vymedzil predmet konania. Odvolateľ nemohol byť ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch tým, že mu prvostupňový správny orgán neposkytol možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, pretože ich obsah bol odvolateľovi známy a nemohlo teda dôjsť k situácii, že by sa odvolateľ

o skutočnostiach, ktoré boli obsahom a podkladom rozhodnutia vo veci dozvedel až

z napadnutého rozhodnutia. V prípade rozhodovania o odchodnom je jasne stanovené na základe akých podkladov, kritérií a matematických výpočtov sa rozhoduje.

V týchto druhoch konaní sa nevyžaduje zabezpečiť dôkazy, akými sú napríklad výpovede účastníkov konania či odborné a znalecké posudky, ku ktorým by bolo možné vyjadriť sa, prípadne navrhnúť ich doplnenie. Preto výklad právnej normy ustanovenej v § 33 správneho poriadku je potrebné vykonávať na základe logického

a rozumného uváženia vzhľadom na konkrétne okolnosti individuálne v každej veci. Samotné porušenie § 33 ods. 2 správneho poriadku nie je dostatočným dôvodom na zmenu alebo zrušenie nerozhodnutia, nakoľko nemalo vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia vo veci samej. Prvostupňový správny orgán rozhodoval podľa predpisov platných a účinných v čase vzniku nároku na dávku výsluhového zabezpečenia. Nárok na dávku výsluhového zabezpečenia, akou je odchodné, nemôže vzniknúť policajtovi počas trvania služobného pomeru. Z dikcie zákona č. 328/2002 Z.z. jednoznačne vyplýva to, že nárok na dávku výsluhového zabezpečenia, v prípade odvolateľa nárok na odchodné, mohol vzniknúť až po skončení služobného pomeru, podľa v tomto čase platných a účinných právnych predpisov. Všeobecne je prijatý názor, že plnenie právnej povinnosti sa musí uskutočňovať na základe práva platného v čase, kedy dochádza k plneniu danej právnej povinnosti. Obdobné platí pre spôsob uplatňovania nárokov, ku ktorému musí dôjsť na základe práva platného v čase, kedy sa uskutočňuje realizácia nároku. Doba trvania služobného pomeru žalobcu ako príslušníka policajného zboru bola v trvaní od 01.11.2009 do 31.07.2019. Skutočná doba trvania služobného pomeru žalobcu predstavuje spolu 9 rokov a 275 dní, pričom za túto dobu trvania služobného pomeru patrí žalobcovi odchodné vo výške trojnásobku základu určeného podľa § 60 zákona č. 328/2002 Z.z.. Žalovaný

v odôvodnení rozhodnutia ďalej uviedol, že nie každá retroaktivita je nezlučiteľná

s princípmi, na ktorých je budovaný právny štát. Pokiaľ pravá retroaktivita sa v zásade odmieta ako nezlučiteľná s obsahom princípu štátu, nepravá retroaktivita sa akceptuje ako prípustný nástroj na dosiahnutie ustanovených a dostatočne významných cieľov verejnej moci. Pri pravej retroaktivite zákonodarca v novom právnom predpise neuzná práva alebo povinnosti založené právnymi skutočnosťami, ktoré sa ako právne skutočnosti uznávali na základe skoršieho právneho predpisu. Pri nepravej retroaktivite zákonodarca uznáva právne skutočnosti, na základe, ktorých podľa predchádzajúcej právnej normy došlo k vzniku určitých právnych vzťahov. O nepravú retroaktivitu môže ísť napriek tomu, že zákonodarca, prípadne novým právnym predpisom zároveň s účinnosťou do budúca prinesie určité zmeny aj tých práv, ktoré vznikli za platnosti skoršieho zákona. Nepravá retroaktivita teda nebráni zákonodarcovi s novou právnou úpravou vstúpiť aj do tých právnych vzťahov, ktoré vznikli na základe skôr prijatej právnej normy a meniť ich režim. Za prípustné sa považuje, pokiaľ nová právna úprava (uznávajúc práva a povinnosti nadobudnuté podľa skoršieho právneho predpisu) zavádza do budúca nový režim a mechanizmus (procedúru) uplatnenia týchto práv alebo pokiaľ právam nadobudnutým za skoršej právnej úpravy priznáva odo dňa účinnosti neskoršej právnej úpravy nový obsah.

V konečnom dôsledku nepôsobí nepravá retroaktivita do minulosti. Akceptuje stav, ktorý nastal za skôr platnej a účinnej právnej úpravy, tento stav, ale rieši až v čase účinnosti novej právnej úpravy (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo 98/2010). Ďalej poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR PL. ÚS 3/00, podľa ktorého o nepravú retroaktivitu ide aj v prípade, ak neskorší zákon uzná skutkové podstaty alebo právne skutočnosti, ktoré vznikli počas účinnosti skoršieho zákona, súčasne však prináša určité zmeny právnych následkov, ktoré s nimi súvisia, pokiaľ tieto právne následky v čase nadobudnutia účinnosti tohto nového zákona ešte nenastali. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Sžso 26/2016, podľa ktorého pri nepravej retroaktivite sa právne vzťahy vzniknuté podľa starej právnej úpravy riadia novou až odo dňa jej účinnosti. Po tomto dátume môže dôjsť k zmene alebo zrušeniu tých právnych účinkov, ktoré boli predtým späté s určitými právnymi skutočnosťami. Zákon č. 80/2013 Z.z. uznávajúc práva nadobudnuté podľa skoršieho právneho predpisu, zaviedol do budúca nový režim a mechanizmus ich uplatňovania a právam nadobudnutým za skoršej právnej úpravy priznal odo dňa účinnosti neskoršej právnej úpravy nový obsah. Z uvedeného vyplýva, že tento zákon je prípadom nepravej retroaktivity, ktorá je v slovenskom právnom poriadku prípustná. Cieľom tohto návrhu zákona bolo vytvoriť legislatívne predpoklady pre zníženie výdavkov

na osobitný systém sociálneho zabezpečenia príslušníkov policajného zboru, stabilizácia policajtov a profesionálnych vojakov v služobnom pomere v ozbrojených bezpečnostných zboroch, primerane zachovávať nároky už založené platným zákonom a nové opatrenia zavádza postupne a vyvážené z hľadiska potrieb úspory a stabilizácie. Uvedené rozhodnutie bolo žalobcovi doručené 14.02.2020.

8. Podľa § 33 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 01.08.2019 (ďalej len zákon č. 328/2002 Z.z.) odchodné patrí v rozsahu a za podmienok ustanovených týmto zákonom policajtovi okrem hasiča, ktorého služobný pomer skončil uvoľnením.

8.1. Podľa § 143z ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. policajtovi alebo profesionálnemu vojakovi, ktorého služobný pomer vznikol pred 1. májom 2013 a jeho služobný pomer trvá aj po 30. apríli 2013, sa nárok na odchodné a jeho výšku posudzuje podľa predpisov účinných do 30. apríla 2013 okrem základu na výpočet odchodného, ktorý sa určí podľa § 143ac ods. 1.

8.2. Podľa § 33 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z.z. v znení účinnom do 30.04.2013 odchodné podľa odseku 1 patrí policajtovi alebo profesionálnemu vojakovi, ak jeho služobný pomer trval najmenej päť rokov, vo výške jednonásobku základu podľa § 60 a zvyšuje sa za každý ďalší skončený rok trvania služobného pomeru o jednu polovicu základu podľa § 60 najdlhšie však do 30 rokov trvania služobného pomeru.

8.3. podľa § 143ag zákona č. 328/2002 Z.z. ak služobný pomer policajta a profesionálneho vojaka vznikol pred 1. májom 2013 a skončí po 31. decembri 2015 a trval kratšie, ako je rozhodujúce obdobie na zistenie základu na výpočet odchodného, úmrtného a invalidného výsluhového dôchodku podľa § 143ac ods. 1, zisťuje sa základ na výpočet týchto dávok z celého obdobia pred dňom skončenia služobného pomeru.

8.4. Podľa § 60 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. základ na výpočet výsluhového príspevku, odchodného, úmrtného, výsluhového dôchodku a invalidného výsluhového dôchodku sa zistí z priemerného mesačného služobného platu dosiahnutého v období posledných desiatich skončených kalendárnych rokov pred dňom skončenia služobného pomeru u policajta podľa odseku 2 a u profesionálneho vojaka podľa odseku 4.

8.5. Podľa § 60 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z.z. priemerným mesačným služobným platom policajta je podiel súčtu mesačných služobných plátov, okrem súčtu služobných plátov poskytnutých za obdobia dočasnej neschopnosti, ktoré mu patrili v príslušných kalendárnych rokoch podľa odseku 1, a celkového počtu kalendárnych dní, za ktoré tieto služobné platy patrili; takto zistený podiel sa vynásobí koeficientom 30,417 a zaokrúhli sa na eurocent smerom nahor.

8.6. Podľa § 83 ods. 1 písm. b) zákona č. 328/2002 Z.z. na žiadosť sa poskytujú odchodné.

8.7. Podľa § 84 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. na konanie o dávkach a službách sociálneho zabezpečenia sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

8.8. Podľa § 84 ods. 3 zákon č. 328/2002 Z.z. dávky výsluhového zabezpečenia poskytované policajtovi a profesionálnemu vojakovi závisia od doby trvania služobného pomeru v ozbrojených bezpečnostných zboroch, ozbrojených zboroch, Hasičskom a záchrannom zbore, Horskej záchrannej službe, Národnom bezpečnostnom úrade, Slovenskej informačnej službe a ozbrojených silách a od sumy služobného platu, ktorý dosiahli v ustanovenom období pred vznikom nároku na dávku.

9. Podľa § 84 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení účinnom k 01.08.2019 (ďalej len zákon č. 73/1998 Z.z.) príslušníkovi Policajného zboru v stálej štátnej službe za výkon štátnej služby patrí služobný príjem, ktorý tvoria tieto zložky:

- a) funkčný plat,
- b) prídavok za výsluhu rokov,
- c) hodnotný príplatok,

- d) rizikový príplatok,
- e) príplatok za riadenie,
- f) príplatok za zastupovanie alebo za výkon dočasne neobsadenej riadiacej funkcie,
- g) osobný príplatok,
- h) príplatok za štátnu službu v sťaženom a zdraví škodlivom pracovnom prostredí,
- i) príplatok za ovládanie a používanie cudzieho jazyka (ďalej len "jazykový príplatok"),
- j) príplatok za starostlivosť o prideleného služobného psa alebo služobného koňa,
- k) príplatok za starostlivosť a vedenie služobného cestného vozidla alebo motorového člna,
- l) príplatok za výkon potápačskej činnosti,
- m) príplatok za nerovnomernosť času služby,
- n) príplatok za výkon štátnej služby nad základný čas služby v týždni,
- o) príplatok členom posádok lietadiel a vrtuľníkov,
- p) odmena,
- r) doplatok k služobnému platu podľa § 287c,
- s) príplatok zdravotníckym pracovníkom,
- t) príplatok za výkon činnosti v oblasti kybernetickej bezpečnosti.

9.1. Podľa § 84 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. služobný plat tvoria zložky služobného príjmu uvedené v odseku 1 písm. a) až m) a o) až r) a ak ide o príslušníka Policajného zboru, tvoria zložky služobného príjmu uvedené v odseku 2 písm. a) až m), o) a r). Ak ide o príplatky podľa § 98 ods. 1, § 99, 100 a 101 a peňažnú náhradu za služobnú pohotovosť podľa § 103 ods. 1, služobný plat policajta, okrem príslušníka Policajného zboru, tvoria zložky služobného príjmu uvedené v odseku 1 písm. a) až m). Ak ide o príplatok príslušníka Policajného zboru podľa § 98 ods. 2, služobný plat príslušníka Policajného zboru tvoria zložky služobného príjmu uvedené v odseku 2 písm. a) až m). Služobným platom na účely tohto zákona sa rozumie aj služobný príjem kadeta podľa § 103a.

9.2. Podľa § 75 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. ak si policajt nemohol vyčerpať dovolenku alebo jej pomernú časť ani do konca nasledujúceho kalendárneho roka, patrí mu za nevyčerpanú dovolenku alebo za jej pomernú časť náhrada vo výške posledného služobného platu zodpovedajúceho času nevyčerpanej základnej dĺžky dovolenky.

10. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správneho poriadku) konanie sa začína na návrh účastníka konania alebo na podnet správneho orgánu.

10.1. Podľa § 18 ods. 2 správneho poriadku konanie je začaté dňom, keď podanie účastníka konania došlo správne orgánu príslušnému vo veci rozhodnúť. Pokiaľ sa konanie začína na podnet správneho orgánu, je konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon.

10.2. Podľa § 18 ods. 3 správneho poriadku o začatí konania správny orgán upovedomí všetkých známych účastníkov konania; ak mu účastníci konania alebo ich pobyt nie sú známi, alebo pokiaľ to ustanovuje osobitný zákon, upovedomí ich o začatí konania verejnou vyhláškou.

10.3. Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

11. Podľa § 100 ods. 1 písm. b) SSP správny súd konanie uznesením preruší, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") návrh na začatie konania podľa osobitného predpisu.

12. Podľa § 190 SSP ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

13. Po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu správnych orgánov správny súd dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu, vrátane postupu orgánov verejnej správy, ktorý predchádzal jeho vydaniu, je v medziach žaloby v súlade so zákonom, má oporu vo vykonanom dokazovaní a v náležite zistenom skutkovom stave, ktorý bol správne

právne posúdený. Žalovaný, ako i prvostupňový správny orgán sa riadili vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami a tiež judikatúrou týkajúcou sa práva na priznanie odchodného žalobcovi.

14. V podanej žalobe žalobca namietal podstatné porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy žalovaným ako aj prvostupňovým správnym orgánom, ktorí ho v zmysle § 18 ods. 3 správneho poriadku neupovedomili o začatí správneho konania, neumožnili mu v súlade s § 33 ods. 2 správneho poriadku pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k podkladu pre rozhodnutie, spôsobu jeho zistenia a prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Z administratívneho spisu ako aj z tvrdení oboch účastníkov konania vyplýva, že po uvoľnení žalobcu zo služobného pomeru podal žalobca Ministerstvu vnútra SR, sekcii systemizácie a mzdovej politiky, odboru mzdovej politiky, oddeleniu likvidácie plátov dňa 01.08.2019 žiadosť o priznanie dávok výsluhového zabezpečenia, a to výsluhového príspevku a odchodného. V súlade s § 18 ods. 1 správneho poriadku žalobcovým podaním žiadosti o priznanie odchodného začalo konanie o priznanie tejto dávky, teda iniciátorom tohto konania bol práve žalobca. Ustanovenie § 18 ods. 3 správneho poriadku ukladá správne orgánu povinnosť o začatí konania informovať všetkých známych účastníkov, ktorí doposiaľ o správnom konaní vedomosť nemajú, pričom túto povinnosť nemá voči tomu, kto podal návrh na začatie konania. Iniciátor správneho konania má vedomosť o jeho začatí a je nevhodné a nadbytočné trvať na oznamovaní začatia správneho konania správnym orgánom aj osobe, ktorá sama podala správne orgánu návrh na začatie správneho konania a o následkoch spočívajúcich v začatí správneho konania vedela. Uvedené ustanovenie slúži práve na ochranu práv a právom chránených záujmov osôb, ktoré sú, prípadne môžu byť rozhodnutím v správnom konaní dotknuté a o začatí správneho konania vedomosť nemajú, pričom v tomto prípade žalobca ako navrhovateľ v správnom konaní takouto osobou nie je, keďže jeho vlastným podaním návrhu začalo správne konanie. Uvedenú námietku žalobcu preto súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

15. Po podaní žiadosti žalobcu o priznanie odchodného zo dňa 01.08.2019 riaditeľ sekcie systemizácie a mzdovej politiky, odboru mzdovej politiky, oddelenia likvidácie plátov zaslal dňa 04.09.2019 podklady k žiadosti žalobcu (žiadosť o priznanie výsluhového príspevku, žiadosť o priznanie odchodného, žiadosť o poukazovanie dávok na osobný účet, dohoda o vrátení dávok, výpis z evidencie - podklad na výpočet, údaje o príjme pre odchodné, kmeňový materiál - 3 listy, personálny rozkaz č. 11/ 2019, osobná evidenčná karta - 4 listy) Ministerstvu vnútra, odboru sociálneho zabezpečenia SPŠČ a OÚ MV SR. Z ustanovení § 33 ods. 1 písm. a) bod 1, § 143z ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z., § 33 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z.z. v znení účinnom do 30.04.2013, § 143ag zákona č. 328/2002 Z.z., § 60 ods. 1, ods. 2 vyplýva, aké skutočnosti sú rozhodujúce pri priznaní nároku na odchodné, aký je spôsob výpočtu odchodného a z akých údajov sa pri výpočte vychádza. Z týchto ustanovení je zrejmé, že v prípade žalobcu, ktorý vykonával službu v služobnom pomere od 01.11.2009 do 31.07.2019 bol v služobnom pomere 9 rokov a 275 dní mu patrí trojnásobok základu podľa § 60 zákona č. 328/2002 Z.z.. O dĺžke trvania služobného pomeru mal žalobca vedomosť a uvedená skutočnosť bola medzi účastníkmi konania nespornou. Zákon č. 328/2002 Z.z. v § 60 ods. 1 ustanovuje spôsob zistenia základu pre výpočet odchodného, a to z priemerného mesačného služobného platu dosiahnutého v období posledných desiatich skončených kalendárnych rokov pred dňom skončenia služobného pomeru u policajta, pričom priemerným mesačným služobným platom policajta je podiel súčtu mesačných služobných plátov, okrem súčtu služobných plátov poskytnutých za obdobia dočasnej neschopnosti, ktoré mu patrili v príslušných kalendárnych rokoch podľa odseku 1, a celkového počtu kalendárnych dní, za ktoré tieto služobné platy patrili; takto zistený podiel sa vynásobí koeficientom 30,417 a zaokrúhli sa na eurocent smerom nahor. Za obdobie od 01.11.2009 do 31.07.2019 bol súčet služobných plátov žalobcu pre základ na výpočet odchodného 140.727,13 € a počet kalendárnych dní pre základ 3522. Z výpočtu odchodného, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu vyplýva, že prvostupňový správny orgán pri výpočte odchodného žalobcu postupoval v súlade s § 60 ods. 1, ods. 2 zákona 328/2002 Z.z. a prehľadne v prílohe tvoriacej neoddeliteľnú súčasť rozhodnutia uviedol spôsob výpočtu základu pre výpočet dávky, výpočet násobku základu ako aj výpočet sumy odchodného pred zdanením, výšku dane z príjmu ako aj výpočet sumy odchodného k výplate, ktoré závery stručne, jasne a zrozumiteľne formuloval aj v texte odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Uvedenému postupu správneho orgánu niet čo vytknúť, námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia je nedôvodná. Skutočnosť, že správny orgán formuloval podstatné okolnosti výpočtu odchodného v prehľadných tabuľkách v prílohe rozhodnutia pričom závery tohto výpočtu stručne formuloval v odôvodnení rozhodnutia, vyhodnotil

súd ako správny postup správneho orgánu, nakoľko uvedená príloha bola neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu.

16. Zákon č. 328/2002 Z.z. presne definuje konkrétne údaje, z ktorých správny orgán pri výpočte odchodného vychádza a od ktorých sa nemožno odchýliť. Jedná o údaje, o ktorých vedomosť majú tak žalobca ako aj prvostupňový správny orgán a žalovaný. Súd vyhodnotil konanie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu, ktorí nepostupovali v súlade s § 33 ods. 2 správneho poriadku a nedali žalobcovi možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohol vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie za porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, avšak vzhľadom na uvedené skutočnosti sa v zmysle § 191 ods. 1 písm. g) SSP nejednalo o podstatné porušenie ustanovení o konaní, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia.

17. Žalobca namietal výšku služobných plátov s odôvodnením, že ju nemôže overiť pretože nemá k dispozícii výplatné pásky. V tomto smere súd uvádza, že samotné spochybňovanie záverov žalovaného a prvostupňového správneho orgánu o výške základu pre výpočet dávky bez akéhokoľvek bližšieho tvrdenia a preukázania tohto spochybnenia je nepostačujúce. Na preukázanie svojich tvrdení nesie žalobca dôkazné bremeno a samotné tvrdenie o spochybnení výpočtu dávky bez ďalšieho je nepostačujúce. Žalobca potvrdil, že mal počas trvania služobného pomeru k dispozícii výplatné pásky v písomnej forme, neskôr v elektronickej forme. Žalobca mal doklady slúžiace na overenie si výpočtu základu na odchodné k dispozícii a bolo na jeho uvážení, ako s týmito dokladmi naloží. Pokiaľ si tieto doklady neponechal vo svojej dispozičnej sfére, sám sa vystavil dôkaznej núdzi a tomu, že v konaní neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho nedostatočne špecifikovaného tvrdenia o nesprávnom výpočte. Jediná konkrétna námietka žalobcu spochybňujúca výpočet odchodného spočívala v nezapočítaní sumy 2.466,78 € služobného platu za čas nevyčerpanej dovolenky. Ohľadom tohto tvrdenia súd prisvedčil argumentácii žalovaného, nakoľko v zmysle § 84 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. služobný plat tvoria zložky služobného príjmu príslušníka Policajného zboru - funkčný plat, prídavok za výsluhu rokov, hodnostný príplatok, rizikový príplatok, príplatok za riadenie, príplatok za zastupovanie alebo za výkon dočasne neobsadenej riadiacej funkcie, osobný príplatok, príplatok za štátnu službu v sťaženom a zdraví škodlivom pracovnom prostredí, príplatok za ovládanie a používanie cudzieho jazyka, príplatok za starostlivosť o prideleného služobného psa alebo služobného koňa, príplatok za starostlivosť a vedenie služobného cestného vozidla alebo motorového člna, príplatok za výkon potápačskej činnosti, príplatok za nerovnomernosť času služby, príplatok členom posádok lietadiel a vrtuľníkov, doplatok k služobnému platu podľa § 287c. Z uvedeného je zrejmé, že zložkou služobného platu nie je náhrada za nevyčerpanú dovolenku alebo za jej pomernú časť v zmysle § 75 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., a preto uvedená suma nebola správnymi orgánmi správne zahrnutá do výpočtu základu pre odchodné. Jedná sa o dva odlišné pojmy, pričom len za riadne vyčerpanú dovolenku má policajt nárok na služobný plat.

18. Žalobca v podanej žalobe ďalej namietal nesprávne právne posúdenie jeho nároku správnymi orgánmi a mal za to, že mu malo byť priznané odchodné podľa zákona účinného v čase vzniku jeho služobného pomeru. Žalobca vyslovil názor, že právna úprava zákona č. 328/2002 Z.z. novelou zákonom č. 80/2013 Z.z. zaviedla do systému priznávania odchodného priamu retroaktivitu, čo je neprípustné. Preto navrhol súdu prerušiť konanie a podať návrh Ústavnému súdu SR o súlade právnych predpisov.

19. K definujúcim znakom právneho štátu patrí aj zákaz retroaktivity právnych noriem, ktorý je významnou demokratickou zárukou ochrany práv a právnej istoty (PL. ÚS 16/95). Nie každá retroaktivita je však nezlučiteľná s princípmi, na ktorých je budovaný právny štát. V teórii a praxi sa rozlišuje tzv. pravá a nepravá spätná účinnosť (retroaktivita) právnych predpisov. Význam tohto rozlišovania je založený na skutočnosti, že pokiaľ sa pravá retroaktivita v zásade odmieta ako nezlučiteľná s obsahom princípu štátu, nepravá retroaktivita sa akceptuje ako prípustný nástroj na dosiahnutie ustanovených a dostatočne významných cieľov verejnej moci. Pri pravej retroaktivite zákonodarca v novom právnom predpise uznáva práva alebo povinnosti založené právnymi skutočnosťami, ktoré sa ako právne skutočnosti uznávali na základe skoršieho (predchádzajúceho) právneho predpisu.

O pravú retroaktivitu ide napr. vtedy, keď neskorší právny predpis so spätnou účinnosťou (s dopadom do minulosti) upravuje vzťahy, ktoré vznikli v minulosti. V dôsledku toho nastáva stav, v rámci ktorého účinnosť neskoršieho právneho predpisu nastáva skôr ako jeho platnosť (skôr, než začal existovať). Pri nepravej retroaktivite zákonodarca uznáva právne skutočnosti, na základe ktorých podľa

predchádzajúcej právnej normy došlo k vzniku určitých právnych vzťahov. O nepravú retroaktivitu môže ísť napriek tomu, že zákonodarca prípadne novým právnym predpisom zároveň s účinnosťou do budúca prinesie určité zmeny aj tých práv (alebo povinností), ktoré vznikli za platnosti skoršieho zákona. Nepravá retroaktivita teda nebráni zákonodarcovi novou právnou úpravou vstúpiť aj do tých právnych vzťahov, ktoré vznikli na základe skôr prijatej právnej normy a meniť ich režim. Za prípustné sa považuje, pokiaľ nová právna úprava (uznávajúc práva a povinnosti nadobudnuté podľa skoršieho právneho predpisu) zavádza do budúca nový režim a mechanizmus (procedúru) uplatnenia týchto práv alebo pokiaľ právam nadobudnutým za skoršej právnej úpravy priznáva odo dňa účinnosti neskoršej právnej úpravy nový obsah. V konečnom dôsledku nepôsobí nepravá retroaktivita do minulosti. Akceptuje stav, ktorý nastal za skôr platnej a účinnej právnej úpravy, tento stav ale rieši až v čase účinnosti novej právnej úpravy. (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Szd 1/2010 zo dňa 29. septembra 2011)

20. Podľa názoru súdu prijatá novela zákona č. 80/2013 Z.z. s účinnosťou odo dňa 01.05.2013 nevykazuje znaky pravej retroaktivity, v našom právnom poriadku neprípustnej, ale ide o retroaktivitu nepravú, ktorá je prípustná. Dotknutou novelou boli uznané právne skutočnosti týkajúce sa žalobcu (služobný pomer, služobný plat), ktoré vznikli počas platnosti a účinnosti skoršieho zákona, no zároveň boli zmenené isté práva žalobcu do budúcnosti. Dňom vzniku služobného pomeru žalobcu 01.11.2009 nevznikol zároveň aj nárok žalobcu na odchodné. V zmysle § 33 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 328/2002 Z.z. patrí odchodné policajtovi, ktorého služobný pomer skončil uvoľnením. Z uvedeného vyplýva, že nárok žalobcu na priznanie odchodného vznikol v deň nasledujúci po skončení služobného pomeru, v prípade žalobcu dňom 01.08.2019. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že nárok žalobcu na odchodné je potrebné posudzovať podľa platných predpisov v čase vzniku tohto nároku, teda dňom nasledujúcim po skončení služobného pomeru žalobcu a nie odo dňa vzniku služobného pomeru žalobcu. O uvedenom závere svedčí aj nález Ústavného súdu SR PL. ÚS 12/2014-56 zo dňa 10.06.2015. Zákon č. 80/2013 Z.z. zmenil znenie zákona č. 328/2002 Z.z. v ustanoveniach týkajúcich sa podmienok pre priznanie a výšku odchodného, avšak v prípade žalobcu v čase do prijatej zmeny tohto zákona nárok žalobcu na odchodné neexistoval, resp. ešte nevznikol, nakoľko jeho služobný pomer naďalej trval, preto nie je možné aplikovať na nárok žalobcu na odchodné vzniknutý dňom 01.08.2019 právne normy v znení účinnom do 30.04.2013. Uvedená námietka žalobcu o nesprávnom právnom posúdení nároku žalobcu na odchodné je preto nedôvodná. Vzhľadom k tomu, že nárok žalobcu na odchodné vznikol dňom 01.08.2019 a tento nárok je potrebné posudzovať podľa právnych predpisov účinných v čase vzniku tohto nároku ako aj vzhľadom k tomu, že prijatá novela zákona č. 80/2013 Z.z. s účinnosťou odo dňa 01.05.2013 nevykazuje znaky pravej retroaktivity, ale znaky nepravéj retroaktivity, súd v konaní nezistil, že by boli splnené podmienky pre podanie návrhu o súlade právnych predpisov, a preto návrh žalobcu na prerušenie konania podľa § 100 ods. 1 písm. b) SSP zamietol.

21. Po preskúmaní veci súd dospel k záveru, že v procesnom postupe prvostupňového správneho orgánu a žalovaného neboli zistené žiadne porušenia zásad správneho konania, ktoré by viedli k záveru o nezákonnosti rozhodnutí. Správne orgány vykonali riadne dokazovanie a žalovaný prihladol na všetky relevantné skutočnosti, ktoré vyšli v správnom konaní najavo. Z uvedených dôvodov správny súd dospel k záveru, že námietky uvedené v žalobe neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného ani prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu, a preto podľa vyššie citovaného ustanovenia § 190 SSP žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

22. Žalovaný bol v konaní úspešný, avšak náhradu trov konania si jednak neuplatnil a jednak neboli zistené dôvody pre postup podľa § 168 SSP. V zmysle uvedeného správny súd rozhodol tak, že v konaní úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Krajského súdu v Trenčíne na Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, písomne v dvoch vyhotoveniach. Zmeškanie tejto lehoty nie je možné odpustiť.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) alebo je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 57 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. (z podania musí byť zjavné ktorému správne mu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, údaj, kedy bolo sťažovateľovi napadnuté rozhodnutie doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).